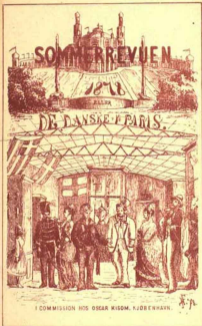

1878. 245. K. R. - For. Hørsbatskales

139028752c

Trine Tusindkluds Levnetsbeskrivelse.

Poco Allegro.

No 1.

1. Jeg blev født ved Va-ster-vold, tro blot ej jeg var - ler
 2. In-gen kun-de via-de mig af dem, som jeg fik Tag i;
 3. Nu jeg føl-te helst jeg gad le-ve li-ve som Lær-ken;

1. Fær han le-ve-de af Sold, han for-saa-led' Støv-ler -
 2. man vil jo kun bin-de mig til en, der var lidt Slag i
 3. Mil-li-o-ner - ne de sad li-ge midt i Kvier-ken

1. Møer hun tra-sked' ruudt og va-sked' fi-ne Folk-nes Tøj!
 2. Al-le Stæn-der, Bon-de-ven-ner, ja, selv en Mor-mon.
 3. Naar jeg syu-ger, jeg for-yu-ger man-gen gam-mel Kål,

1. Hjem-me skul-de jeg det rul-le, he-le Da-gen gik og
 2. vil-de ha'e mig med og ta'e mig op paa Æg-te-stan-dens
 3. og de En-ge med een Tun-ge raa-be: „hun er vo-res

rit. *a tempo*

1. den var drøj! Men li'e som jeg var kon - fi - mert, ki - ka -
 2. Ba - sti - on! Men hvem smed he - le Ru - sen ud Ri - Ra -
 3. I - de - al! Men slaar en - gang min Stem - me Klik, i - a - -

1. kon - firmert, stod Fri - er - ne s'gu op - marscher't, i - a -
 2. Ru - sen ud; det gjor - de Tri - ne Tu - sind - klud, Ti - Ta -
 3. en - gang Klik, saa ta'er jeg mig en Hei - ne - rich, Hi - Ha -

1. op - mar - scher't, men li'e som jeg var kon - fir - mert, ki - ka -
 2. Tu - sind - klud; men hvem smed he - le Ru - sen ud Ri - Ra -
 3. Hei - ne - rich; og slaar min Stem - me en - gang Klik, i - a - -

1. kon - firmert, stod Fri - er - ne s'gu op - marscher't, i - a - - opmarscher't.
 2. Ru - sen ud; det gjor de Tri - ne Tu - sind - klud, Ti - Ta - - Tusind - klud.
 3. en - gang Klik, saa ta'er jeg mig en Hei - ne - rich, Hi - Ha - Hei - ne - rich.

Komikerens Sang om Paris.

Allegro moderato.

Bellman.

No 2.

1. I Pa-ris er al-ting for Ti-den saa flot, med
 2. I Pa-ris er al-le i Per-le-hu-mør, de
 3. Pa-ri-ser-nes Be-ly-sning den er kra-bat, de

1. Pen-ge paa Lommen man no-rer sig godt! Det e-ne-ste man der kan
 2. gloer ej paa hin-anden, som de var ru-de Køer; selv Dig-te-ren fra Es-rom, som
 3. op-ly-ses nu ved e-lektrisk Ap-arat! Til al-leslags Bekost-ning er

1 kal-de for smaat er Dah-le-rups Ud-stil-ling-slot! — Det
 2. dog er lidt skjær, kan gaa løs; — in-gen Kat af ham gjoer. De
 3. er de pa-rat, for de har in-gendansk Ma-gi-strat! — Den

1. er vor gamle kjendte Smaa-stads Trafik, at ban-ly-se Alt, hvad der
 2. sto-re Aander der man stærkt holder paa: En Mejer og en Wil-le dem
 3. na-tio-na-le Fest hvor paa al-le vare saa spændt og hvor Mil-li-o-ner af

1. kan kaldeschie se der, for ligner og saa det He-le paa en Prik en halv:
 2. la'er man ik-ke gaa! Og Vaaben-broedre som hin - an - den vil flaa, dem
 3. Lam - per vartsendt, den var, hvis De kantsenke Dem et Arran-gement, som

1. trodsindty - ve G - res Boutik! Te-le-grafens Re-fe-ren-ter si-ger
 2. kal-der i Paris man for raal! Hos-pi - tals Kan-di-da-ter, setv om
 3. Ti - vo-lis Geburtdag omtrent. Der hvi - ler man ik - ke i

1. den er saaslem, at det nae - stendels er en Skanda - le for dem; og de
 2. de gik og sov, re-si-ke-rer aldrig der en Pro-fes - sor bifergrov. Her hos
 3. Kjødsom - hedens Favn, selv Kong Liu - vegilda Senner man kjender knapt af Navn. Og

1. er og saa li-ge ved, at gaa fra deres Fem, det mærker man paa det, de skriver.
 2. os har for-re - sten han heller in-te Lov, men paa Fred-riks Hos-pi-tal er han det
 3. derfor jeg si - ger sig med Peter Ravn: Pa - ris det stikker næsten Kjøben.

1. hjem, det mær-ker man paa det, de shri-ver hjem!
 2. dog, men paa Fred-riks Hos - pi - tal er han det dog!
 3. havn, - Pa - ris det stik-ker næ-sten Kjø - ben-havn!

Familjen Chrestesens Indtog i Paris.

Allegretto.

No 3.

CHRISTESEN. 1. Nej, sik - ken Stei og He - - de,
2. I Thea - tret tænk. hvor syn - - digt,

1. den er næ - sten for slemt! Her kan man gjer - ne
2. ty - - ve Francs for en Plads! MIKKE Men, Gud hvor sang de

1. le - - de Ti - mer for at fin - de hjem! Selv
2. yn - - digt! CHR. De stik - ker øgu - ei „Tho - raSchwass“ THALIA. Blant.

1. Ven - stres Mo - der, og Taar - bækks Jø - der, og Mæl - ke - vog - nens
2. al - le Ste - der dog Sci - nens Bred - der har til - talt mig i -

1. Støj er Ba - ga - tel - ler, naar Ta - len gjel - der Pa -
 2. ser! CHR. Jeg ble - ser paa 'en! Nej, Ro - sen - aa - en deu

1. ri - ser - nes Hal - loj! Her bru - ger de de - res
 2. lug - ter man strax, hvad er! MIKKE. Sig Fat - ter kan Du da

1. Kaj - er saa Hjer - nen dand - ser Ga - lop,
 2. glem - me Kwæg - tor - vet som vi saae?

1. Selv i „de Stummes Lejr“ brø - des ej saa dan op.
 CHR. 2. Det har vi jo der - hjem me læn - ge haft Tegning paa!

Knejbørgs Præsentation af den danske Udstilling.

Allegro con moto.

No 4.

KNEJBERG. 1. Det er svært saa de maa - ler os
KNEJBERG. 2. H. P. Holst ta - ler fint Mac - Ma -

1. Skjæppen fuld, i Me - dal - jer just in - te vi dro - uer! Men
2. ho - ni Frank, hver en Dag gaar i Sus og i Sold væk. CERESTESEN. Mønder

1. har vi end ik - ke det fran - ske Guld, saa har vi dog Fic - tro
2. staar jo en Sku - le! MIKKE. Monstro den er dansk? KN. Ja, den er di - rek - te fra

1. Kroh - ner! Og Chre - ste - sens Skab, vil De se hvor net, hvor
2. Hol - beh. MIK. Og Jos - ses - der hæn - ger de al - le som een, der er

1. fint og so - lid, hvor massivt og let, - nan vi - ger sgu ej fra sin
2. Wil - helm og O - laf og West - berg og Dehn! Men Gud, hvor er Val - de - mars

1. „Plot“: DIALOG. Her er forresten Landsmænd allevegne!
De gaar og „montrer“ sig i alle Skabene —
bare Du vinker, staar hele Skarer til Deres Tjeneste.

2. Ben? KNEJB. Ja, han havde nu sine Grunde for ikke at
staa paa Hovedet, da han blev fotografæret!
Men se engang paa den Sofa, lille Madam, den
maa De glemme paa Deres Bryst, for der pleier Danmarks
største Digter at sove Middagsøvn til 25 Øre Linolen.

Allegro.

1. Her ser Rak man, her er Drachman, her er mindst en Snees —
DE ANDRE. 2. Ih, Du gla - de, la'e vi - ba - de os i Stor - heds Skin!

1. Vø - sen - ar - tig DE ANDRE. Man - ge Tak Mand, Al - ting maa be - ses!
2. Vim - mel - Kjemmer — Ø - ster - ga - de - stik kun Pi - ben i.

3. KNEJBERG. Se, De ved nok en rigtig parisisk Fransos
har fuldt op af Lykkens Gaver!
Og han skinter selv ikke den fjerneste Ø's
af Storhed i alt, hvad vi laver!
Men saasom han hverken er döv eller blind,
har en eneste Bjørn dog bedaaet hans Sind,
og skindød er 'en det Skind!

DIALOG. Der hænger 'en! For se „Noget maa der gøres,“
sa'e Komiteen, og saa gjorde den i Neldernes,
lige indtil vi rykkede frem med sundt
magerloftet! Det slog! For det har de 'sige
ikke Mage til, hverken i Paris eller Japan!

DE ANDRE. Donnerwetter
ja, saa e' der
ingenting ivejn!
Leve vores egne Vindver!
Punktum — Udraabstegn!

Knejbergs Frieri til Thalia.

Allegretto vivo.

No 5.

KNEIBERG. 1. Lil - le Frø - ken, laan mig Ø - re! THALIA. Gud en Kro - ne, om De
 KNEIBERG. 2. Frø - ken har jeg Dem for - nærmet? skal jeg haabes fra Dem
 KNEIBERG. 3. Nej, vist ik - ke, Du skal bli - ve, Du hargjort mig eLskovs.

1. villi KN. Nej, jeg be'er Dem ven - lig - hø - re, hvad det er jeg sig - ter
 2. gaa? TH. Ja, jeg blev Udt stødt paa Ær - met, De gaar alt - for li - ge
 3. varm! TH. Ej, De skal la'e vær' at kni - be, det gjør ondt her i min

1. till E - ne og for - ladt jeg beng - tes ef - ter hjælp, som Kvin - de -
 2. paal KN. Jeg maa gaa den kor - te Vej. De TH. Husk dog min Pa - mil - je
 3. Arm. KN. Aa den Smer - te er vist nep - pe min i det - te Øj - e -

1. haand, og hver - gang min Flip densprængtes, tæn - te jeg paa Hy - mens
 2. er tæt her - ved i O - ta - haj - til Sæt De kun - de se os
 3. blikl Det er som jeg laa med Tøp - pe, der var fuldt af Ar - se -

poco lento.

1. Baand. Vil - de De den fin - de vær - re, om jeg tolked' Dem min Trang?
 2. her! KN. O, hvor for vil Du nu smæ - re? Følg nu blot Din Elskovs - hang!
 3. nik. Du maa ej mit Liv for - dær' e, jeg er kjed af al den Tvang!

Moderato.

1. TH. 1. De gaar vir - ke - lig for vidt, min Her - re, vent med
 2. TH. 2. Nej, nu gaar De alt - for vidt, min Her - re, vent med
 3. TH. 3. De skal in - te kje - de Dem, min Her - re, naa lad

1. det - til næ - ste Gang; De gaar vir - ke - lig for vidt, min
 2. det - til næ - ste Gang; nej, nu gaar De alt - for vidt, min
 3. gaa - for den - ne Gang; De skal in - te kje - de Dem min

1. Her - re, vent med det - til næ - ste Gang!
 2. Her - re, vent med det - til næ - ste Gang!
 3. Her - re, naa lad gaa - for den - ne Gang!

Cecottens Vise.

Tempo di Valse.

No 6.

1. Vær min Dom - mer! Tom - me Lom - mer, daar - lig
2. Hjer - tet han - ker! hvor man van - ker Guld og
3. Jo, vi Dan - ske li'e - som gan - ske søg - te

1. Som - mer, sløjt Hu - mør, u - den Her - re paa Fre - ber - re.
2. Fran - ker vis - ker En! Flot man i - le til „Ma - bi - le“
3. Fran - ske tårer paa Puf! og som Eje - re kan ka - ne - re.

1. gies der vær - re Slags Malhur? Ak, saa e - ne i Al -
2. kan og hvi - le si - ne Ben; hvem der ska' det, o - ver -
3. tak - ket væ - re gam - le Ruff. In - gen skum - ler naar man.

1. le - ne - berg ved re - ne Toners Klang ku'è jeg hver - ken
2. nat - te kan i Kat - te - kom - ber - ne; al - le jub - le.
3. tum - ler sig og rum - ler - vil I tro: Selv en Da - me.

1. ved Tal - ler - ken og Kla - ver faa Trøst engang! „Tag Bil -
 2. In - gensnub - le de gaa før paa Stum - per - ne. „Li - ge.
 3. u - den Bla - me kan hø - sø - - ge „Fi - ga - rol“ Er Du

Moderato.

1. let - ten, Ka - ve - li - nel“ saa Lød mit Hjer - tes Rest.
 2. me - get, hvad det ko - ster, naar ba - re man er glad“ —
 3. slap og slej der - hjem - me, bli'er Skjæh - nen grim og søjg —

Tempo I^o

1. Hel - hul - li - hej - al! Saa stak jeg a' i - mod Syd - na - tur - lig - vis.
 2. Hel - hul - li - hej - al! Hvad ved jeg a' Sorg og Nød her i Paris?
 3. Hel - hul - li - hej - al - saa tag Vei a' Frankrig til - og tro Dumig:

1. Nu som mo - der - ne Af - ten - stjer - ne le - ver højt jeg i Paris!
 2. Skumpeter, Bay - er, hvor man pe - ger væl - der frem til Ind - kjøbs - pris.
 3. Her er der Lig - hed, Fryd og Fri - hed, her er Le - ben her er jeg!

11 En Digterkonges og en Kongedigers Bekjendelser.

Allegro moderato.

N° 7.

DIGTERKONGEN. 1. Jeg ha - der alt, hvad An - dre la - ver, for det er
KONGEDIGTEREN. 2. Jeg el - sker nem - lig he - le Li - vet, er eens i

1. dog kun Pjan - ke - ri! Hvor fin - der man vel mi - ne
2. Glæ - de og i Sorg! Jeg kan mig høj - e blødt som

1. Ga - ver? jeg er jo vor Tids Kraft - Ge - ni! Husk paa, at
2. Si - vet, ja me - sten som en „Led - re - borg!“ Der - hjem - me

1. jeg er Ma - ler i Ma - ri - nen, der - af jeg dri - stig gjør mig
2. jub - ler jeg for Kon - ge - hu - set i høj - e Vers saa det har

1. tyk! Mod mit er al - le And - res Kli - nen, kun us - selt
2. Skik! Fa - ris har gjort mig Ho'e - det kru - set: Nu raa - ber

1. Godt - kjøbs Ol - je - tryk, kun us - selt Godt - kjøbs Ol - je - tryk!
2. jeg paa Re - pu - blik, nu raa - ber jeg paa Re - pu - lik!

3. DIGTERKONGEN. Fra Nord til Syd i Echo klinger,
 hvad jeg som Digter maler op!
 Paa Hjortens Flugt min Aand sig svinger
 til Helikon i strakt Galop!
 I Sommer er jeg bleven Christian Winther,
 til Vinter bl'et jeg nok Voltaire!
 Men forelsbig tro mig Kinder,
 ¶: jeg Danmarks Digterkonge er! :||

4. KONGEDIGTEREN. Mit Fremtidssya jeg ej fordølger;
 i Stjernerne jeg har det set,
 at jeg skal blive Efterfølger
 af Skydebanens Hofpoet!
 Er jeg saa kjed af at staa paa lyrisk Tromme,
 jeg gaar til Frankrig, — der er bon!
 Naar Præsidentens Tid er omme,
 ¶: saa bliver jeg s'gu Mac Mahon. :||

Madam Godard's Luftsyn.

No 8.

1. Vil I fra Nord ha'e lidt for-talt, vel - an saa kan I
 2. Se Ven-stre har sig delt i - aar, de Kraa-se klaar Gou -
 3. For - fal - sket Mælk I of - te faa, der - med i Jer for -

1. lyt - tel Husk o - ven - fra, der ser jeg Alt fra
 2. go - nen, og de har tru - et med de gaar med
 3. so - ner, saa kan den ei til Høe - det gaa paa

1. Kou - ge - borg til Hyt - tel! En del - lig Høst i
 2. tu - sind Mand til Kou - gen. Der al - te Greiss man
 3. Je - res Bar - sel - ko - ner! Nu skal I en For -

1. vdt - nok faar med tu - sin - fold af Frø - et! Hver
 2. sky - der paa, som om man skjed til Fug - len, Hau
 3. s - ning ha'e for at be - skyt - te Børn! En.

1. Løstmand gri - ner godt i L aar, naar han „gaar op i He - et“
 2. snart af Hol - tum be - re maa hvor - dan man gri - ber Kog - len!
 3. Kam - mer - her - re, tror jeg, ska' nok væ - re Ar - ran - ge - ren!

4. Et Slagterhus I raaber paa,
 men det er dog ubændigt!
 For hvis I rigtig om Jer saa,
 fandt I det usødvendigt.
 Saalønge Blangaardsgade staar
 og ei er reguleret
 hvad vil I med fler' Steder, hvor
 man bliver massakreret.

